

Sorozatunkban a Közlekedéstudományi Egyesület (KTE) létrehozása óta eltelt 75 év legfontosabb állomásairól, a szervezet fejlődéséről és nem utolsósorban a jövő lehetséges irányairól kérdeztük azokat a szakembereket, akik a kezdetektől, illetve napjainkban játszanak meghatározó szerepet a KTE életében.

**Dr. Szakos Pál okleveles erdőmérnök, útépítő-, úttervező szakmérnök,
közlekedési gazdasági mérnök, a BME tiszteletbeli docense**

Rendszeres a klubélet az Egyesületen belül

1976 óta vagyok a KTE, majd az újonnan alakult további szakmai szervezetek, MAÚT, MMK tagja. Az Egyesülettől megkaptam minden lehetséges elismerést, az örökös tagságot is. Voltam megyei szakcsoport vezető, szakosztályi szakcsoport vezető, majd több cikluson keresztül elnök, küldött, elnökségi tag, végül csak állandó meghívott – sok segítséget kaptam a velem együtt dolgozó kollégáktól, szeretettel emlékezem rájuk! Meggyőződésem, hogy a személyes szakmai fejlődéshez, új ismeretek elsajátításához nélkülözhetetlen a személyes kapcsolat, a baráti beszélgetés és ha kell, a vita.

A '70-es évek nógrádi közúti szakcsoportjának délutánjain olyan országszerte ismert és tisztelt szakemberekkel ismerkedhettünk meg, mint Simon Miklós, a bitumenek akkori felhasználásának tudója, Gáspár László a talajmechanika, a stabilizációk, a pernyehasznosítás mestere, de rendszeres vendégeink voltak a mindenkor minisztérium nem hivatalnok, hanem szakértő képviselői is.

A Közlekedésépítési Tagozat Közúti Szakosztálya rendszeres havi, délutáni összejöveteleket tartott előre meghirdetett aktuális témákban, amire „vidékről” is jöttek érdeklődők.

Az évenként megrendezett Útügyi Napok – mely rendezvény helyszíne körbejárta az országot, a megyei szervezetek vetélkedtek a rendezés jogáért – lehetővé tették az ország, az egyes megyék szakmai munkájának közvetlen megtapasztalását. A tematikus programok erősítették azt a tudatot, hogy kultúrmérnökök vagyunk.

A megyei szakcsoportvezetők Nemesdy Ervin professzor, mint a Közúti Szakosztály elnöke által szervezett második nap reggeli eszmecseréje bepillantást engedett a szakcsoportokban folyó munkára – ahogy ma mondanánk – a „best practice” átvételére.

Hogy jól csináltuk mutatja, hogy a politika megirigyelte ezt a lehetőséget – előbb letiltotta, majd magáévá tette a rendezvényt. „Forrás” hiányában a 61. évfolyam

5. számával megszűnt – az akkor a Közúti- és Mélyépítési Szemle című sajátos szakmai lapunk. A havonta megjelent folyóirat címéből a kezdetektől haláláig főszerkesztő Nemesdy Ervin professzor – nem degradálva, hanem kiszélesítve a szerzői kört 1999-ben törölte a „tudományos” szót. A lapban a megszűnéséig – a megjelent lapszámokat archiváló Első Lánchíd szakmai szervezet szerint mintegy 2200 szerző 35 ezer oldalnyi dolgozata jelent meg.

A korábbi – négyévente rendszeresen megrendezett – Budapesti Útügyi Konferenciák külföldi résztvevői örömmel jöttek, a hallgatóság pedig első kézből értesülhetett a legújabb szakmai törekvésekről, eredményekről. Jó szakmai kapcsolatok is szövődtek.

Ma az Útügyi Napokon rendszeresített megyei szakcsoport titkárok eszmecseréjéhez hasonló beszélgetésre csak a megyei-, tagozati titkárok egyre ritkuló összejöveteleinek résztvevői közt van lehetőség, pedig a megyékben folyó tevékenységre való jó értelemben vett rácsodálkozás kitűnik Elnökünk „vidéki” látogatásainak beszámolóiból is – többet kellene tenni ennek széleskörűbb ismertetéséért, hasznosításáért is.

A megyék többségében ma is rendszeres klubélet zajlik. Budapesten kevésbé rendszeres – de ahol van, kiemelkedő az egyes tagozatok, szakosztályok szakmai élete. A Makadám Klubbeli rendezvények ma is vonzzák a szakembereket, de a három-, négyezres tagságunkhoz viszonyítva lehetnének többen is. Ettől függetlenül a KTE egyik erénye a léte, az eltelt 75 esztendő.

Hogy mit jelentett a napi munkámban a KTE-ben vállalt tevékenységem? Közvetlen kapcsolatok tömegét, a másképp el nem érhető ismereteket, olyan hivatkozási lehetőségeket, amiket egykori kollégáim, egyetemi szakmérnöki hallgatóim is érdeklődéssel követtek.

S hogy mit várok a mai társadalmi viszonyok között mozgó „szakmától”? Őszinte, nyílt, a hivatali beosztástól független, hangos véleménynyilvánítást a politika számára is elfogadható formában, a gazdálkodó szervezetektől pedig az Egyesület olyan gazdasági támogatását, hogy ne szoruljon rá a mindenkori politika anyagi támogatására.